

Prenatale Astrologie

Hoe planeten tijdens de zwangerschap
al invloed hebben op je leven

deel 1

uitgangspunten, berekeningen, voorbeelden

Eg Sneek

Prenatale Astrologie

Hoe planeten tijdens de zwangerschap
al invloed hebben op je leven

deel 1

uitgangspunten, berekeningen, voorbeelden

Copyright 2018, Eg Sneek, Savault, Ouroux-en-Morvan, France

Eerste druk: januari 2019

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de schrijver.

ISBN 9789402185331 zwart/wit

Inhoudsopgave

- blz 007 – 01 Inleiding
- blz 010 – 02 Uitgangspunten
- blz 016 – 03 Mensbeeld
- blz 029 – 04 Astrologie
- blz 044 – 05 De Twee Tijdschema's
Berekeningen
- blz 048 – 06 Berekening prenatale ontwikkeling
- blz 053 – 07 Software “Prenatal” in Planetdance
Praktijkvoorbeelden
- blz 062 – 08 Pablo Picasso
- blz 068 – 09 Piet Mondriaan
- blz 073 – 10 Nog meer voorbeelden uit de beeldende kunst
- blz 077 – 11 Claude Debussy
- blz 082 – 12 John Lennon
- blz 086 – 13 Andere voorbeelden uit de wereld van de muziek
- blz 091 – 14 De prenatale ontwikkeling bij langlevenden
- blz 092 – 15 Carl Gustav Jung
- blz 097 – 16 Nelson Mandela
- blz 104 – 17 Vriendschappen voor het leven
- blz 105 – 18 Nathalie en Pépé
- blz 112 – 19 Een jong stel
- blz 116 – 20 Michel en Françoise Gauquelin
- blz 120 – 21 Prenatale ontwikkeling bij te vroeg geboren en
- blz 122 – 22 Een voorbeeld van een te vroeg geboren tweeling
- blz 127 – 23 Zonsverduisteringen
- blz 133 – 24 Zonsverduisteringen in conjunctie met planeten
- blz 137 – 25 Horoscopen en tabellen
- blz 138 – 26 Horoscoop van Pablo Picasso
- blz 140 – 27 Horoscoop van Piet Mondriaan
- blz 142 – 28 Horoscoop van Claude Debussy
- blz 144 – 29 Horoscoop van John Lennon
- blz 146 – 30 Horoscoop van Carl Gustav Jung
- blz 148 – 31 Horoscoop van Nelson Mandela
- blz 150 – 32 Horoscoop van de Dalai Lama
- blz 152 – 33 Horoscoop van Jean François Champollion
- blz 155 – 34 Zonsverduisteringen 1931 – 2050

1 Inleiding

Midden jaren tachtig hield ik mij bezig met vormkarakteristieken in de beeldende kunst. Het was mij opgevallen dat leerlingen in het kunstonderwijs, 12 tot 18-jarigen, opvallende karakteristieken lieten zien in hun beeldend werk.

Zo werd er bijvoorbeeld getekend in lichte schetsen, in vage of impressionistische voorstellingen, of juist heel exact, met veel nadruk getekend, in een sterk licht donker.

In het schilderen waren ook grote verschillen waar te nemen. Maakte de één gebruik van pasteuze, plakkaat-achtige kleuren, een ander schilderde in lichte, aquarelachtige tinten. Gebruikte de een felle kleurtonen, in warme gele en rode kleuren, de ander gebruikte een rustiger kleurbeeld, met veel blauw en groen, of zelfs helemaal geen kleur, zwart en wit.

Elke leerling had wel zijn eigen "handschrift", zijn eigen vormkracht.

Deze vormkwaliteiten werden letterlijk zichtbaar in het portrettekenen en in het portret-boetseren. Het gebeurde meer dan eens dat in het werk dat ontstond overeenkomsten te zien waren met de maker zelf, zonder dat de maker dat bewust had nagestreefd.

Het werd mij duidelijk dat elk mens een soort vormkracht bezit, die a.h.w. een persoonlijke, individuele vorm geeft aan alles wat hij maakt, alles wat hij creëert en of dat nu een kunstwerk is of iets anders.

Zo had ik eens twee leerlingen, een 14-jarige jongen en een 18-jarig meisje, die overeenkomstig werk maakten. Ze werkten beiden langzaam, heel nauwkeurig naar de waarneming, en in een sterk licht/donker. De tekeningen waren klein van opzet.

Bekend als ik was met astronomische, kosmo-biologische en astrologische fenomenen, kon ik deze manier van tekenen toeschrijven aan een Venus/Saturnus conjunctie.

Bij nader onderzoek bleken meer leerlingen deze Venus/Saturnus conjunctie te hebben. Ze lieten overeenkomstig werk zien.

Er was nog iets dat mij opviel. Deze conjuncties tussen Venus en Saturnus kwamen niet alleen voor in geboortehoroscopen van de leerlingen, maar ook in de progressies, volgend op de geboorte, en in de periode vanaf de conceptie tot aan het geboortemoment, in de periode van de zwangerschap. Met name dat laatste zal ik hier uitleggen:

Een van de belangrijke ontdekkingen die tot dit onderzoek leidde, is de betekenis van de periode van de zwangerschap, als een tijd waarin planeetwerkingen optreden die zich later in het leven als kwaliteit laten zien.

De astrologie gaat tot nu toe vooral over de planeetaspecten bij de geboorte. De astroloog berekent een geboortehoroscoop, waarin de planeten een plaats hebben. De planeten staan boven of onder de horizon en in verschillende huizen. Ze krijgen daardoor verschillende betekenissen. In de geboortehoroscoop maken de planeten progressies, de "secundaire directies", waarbij elke dag na de geboorte staat voor een levensjaar.

Mijn onderzoek geeft inzicht in de relatie tussen de opeenvolgende planeetaspecten in de tijd van de prenatale ontwikkeling en de levensloop. De hypothetisch vastgestelde tijdsleutel bleek in de vele honderden bestudeerde biografieën steeds opnieuw te kloppen.

Deze tijdsleutel legt een verband tussen de 273 dagen van een gemiddelde zwangerschap met 70 jaren in de zich ontwikkelende biografie. De 273 dagen van een zwangerschap komen overeen met 10 siderische omlopen van de Maan (10 x 27.321661 dagen), waardoor elke siderische omloop van de Maan overeenkomt met 7 jaar in de levensloop.

In 1982 begon ik met het onderzoek naar het gebruik van vorm en kleur in het werk van professionele kunstenaars. De resultaten waren hierbij vele malen duidelijker dan het werk bij mijn leerlingen. Ik kon nu ook meerdere vormkarakteristieken herkennen en deze vervolgens toeschrijven aan de planeten Pluto, Neptunus, Uranus, Saturnus, Jupiter, Mars, Venus, Mercurius en de Zon.

Gaandeweg het onderzoek ben ik ook de levens van andere mensen gaan bekijken, zoals van schrijvers, musici, componisten, dansers, sporters, wetenschappers, astronomen, astrologen, politici en historische figuren.

In alle voorbeelden blijkt er een samenhang te zijn van planeetstanden in de prenatale ontwikkeling en de expressie daarvan in het bijbehorende mensenleven.

2 Uitgangspunten

“Vormkrachten die een menselijk lichaam gestalte geven tijdens de prenatale ontwikkeling, tijdens de zwangerschap, zijn later terug te zien in het creatieve werk van een kunstenaar”.

Deze waarneming is van Leonardo da Vinci.

In de beschrijving van de schilderkunst, in het *“Trattato della Pittura”*, noemde Leonardo het *“ziel”*, in het Italiaans *“anima”*.

Volgens Leonardo da Vinci heeft *“de ziel van een mens het lichaam gevormd”*. Hij kwam tot deze uitspraak bij het zien van schilderijen van tijdgenoten. Het is zelfs te zien in de verhoudingen van het gelaat van de Mona Lisa, hierboven, in vergelijking met een zelfportret van Leonardo.

De *“ziel”* wordt zichtbaar in de etherische en astrale vormkrachten. Deze vormkrachten heb ik in verband kunnen brengen met planeetaspecten tijdens de prenatale ontwikkeling.

Na Leonardo da Vinci zijn er ook andere kunstenaars geweest die tot dezelfde waarneming zijn gekomen. Johannes Itten, leraar aan het Bauhaus, zag dit fenomeen in het werk van zijn leerlingen.

In het *“Trattato della Pittura”* (1), dat Francesco Melzi in 1542 heeft samengesteld uit de geschriften van Leonardo en dat in 1651 in

druk verscheen, vinden we verschillende uitspraken van Leonardo over de overeenkomst tussen de kunstenaar en zijn beeldend werk.

“... Kijk rond en neem de beste delen van vele mooie gezichten, wier schoonheid ofwel door algemeen bekende faam ofwel door je eigen oordeel wordt gestaafd; want je kunt je vergissen en gezichten kiezen die enige gelijkenis vertonen met dat van jezelf. Het lijkt er namelijk op dat zulke gelijkenissen ons vaak bevallen; en als je lelijk bent, dan zou je gezichten uitkiezen die niet mooi zijn en zou je, zoals veel schilders doen, lelijke gezichten vervaardigen. Want vaak lijkt het werk van een meester op hemzelf. Kies daarom schoonheden uit op de manier die ik je aangeef en prent ze in je geheugen.”

“... Een schilder met plumpe handen zal in zijn werken dezelfde soort handen schilderen en hetzelfde zal het geval zijn met alle ledematen, tenzij hij door lange studie geleerd heeft dit te vermijden. Och schilder, bekijk daarom zorgvuldig welk deel van jouw persoon het slechts bedeed is en getroost je veel moeite om juist dit in je schetsen te corrigeren. Want als je plomp bent, zullen je figuren hetzelfde lijken en ontdaan zijn van charme; hetzelfde is het geval met elk deel van je persoon dat goed of minder goed is; het komt in zekere mate tot uiting in je figuren.”

In deze twee uitspraken van Leonardo wordt duidelijk dat er een "vormkracht" bestaat die zowel de mens zijn vorm heeft gegeven als doorwerkt in de scheppingen van diezelfde mens.

De biograaf Dmitri Merejkowski schreef *“Het leven van Leonardo da Vinci”* (2) en noemde bovengenoemde "vormkracht" in het volgende fragment:

“... Boltraffio: ... Van Leonardo had hij gehoord, dat alle kunstenaars de neiging bezitten om de door hen uitgebeelde lichamen en gezichten gelijkenis met hun eigen lichaam, met hun eigen gezicht te geven; de oorzaak van deze neiging zou zijn, dat de menselijke ziel, die reeds éénmaal het menselijke lichaam geschapen heeft, telkens wanneer zij een nieuw lichaam moet

vormen, ernaar streeft te herhalen wat zij reeds eerder schiep – en deze drang zou zo sterk zijn, dat in menig portret door de gelijkenis met het voorgestelde heen, zo niet het gelaat, dan toch de ziel van de kunstenaar schemert.”

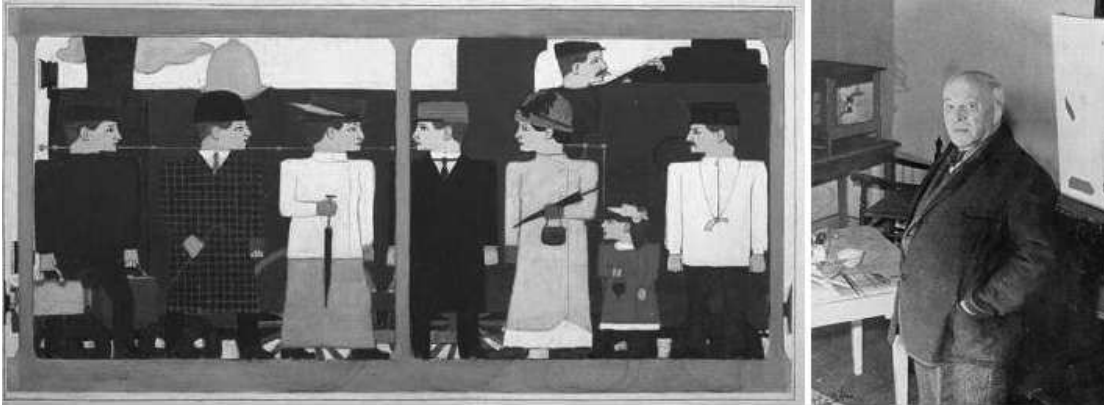

De verschijning van Aphrodite en een portretfoto van Salvador Dali.

De voorbeelden die Leonardo voor ogen had toen hij bovenstaande uitspraken deed, kunnen we niet achterhalen. Toch kunnen we voorbeelden laten zien hoe deze overeenkomsten er bij moderne kunstenaars uit zien.

In het werk *“De verschijning van Aphrodite in een landschap”*, dat Salvador Dali in 1981 schilderde, herkennen we het gezicht van Dali zelf. In bijgaande afbeeldingen zijn het schilderij uit 1981 en een foto uit 1930 naast elkaar geplaatst, en de overeenkomst is overduidelijk aanwezig. Dali heeft deze foto niet nageschilderd. Daarvoor was de foto te klein en ook nog eens spiegelbeeldig. Dali

was vaardig genoeg om deze Aphrodite geheel uit de vrije hand te tekenen en te schilderen.

Schilderij “Het Perron” en foto van Bart van der Leck

In een tweede voorbeeld zien we de figuren die Bart van der Leck rond 1912 schilderde op zijn doeken. Hij gaf ze dezelfde korte, vierkante vorm als zijn eigen gestalte.

Bart van de Leck wordt beschreven in een citaat van Nicolaas Wijnberg in zijn boek *“De hoed van Cézanne. Memori inutile. Onbruikbare herinneringen van een Amsterdams schilder”* (3). Wijnberg beschrijft een bezoekje aan de schilder Bart van de Leck in Laren in 1942.

“... De korte, vierkante sanguinische man, licht leverkleurig met kort-Amerikaans kapsel en een brede bokseersneus, gekleed in een witte doktersjas, liet ons binnen en begon vrijwel onmiddellijk met een schier eindeloze voordracht over hoe kunst zo in de verloedering had kunnen geraken en dat hij de enige was die precies wist hoe de kunst gered moest worden.”

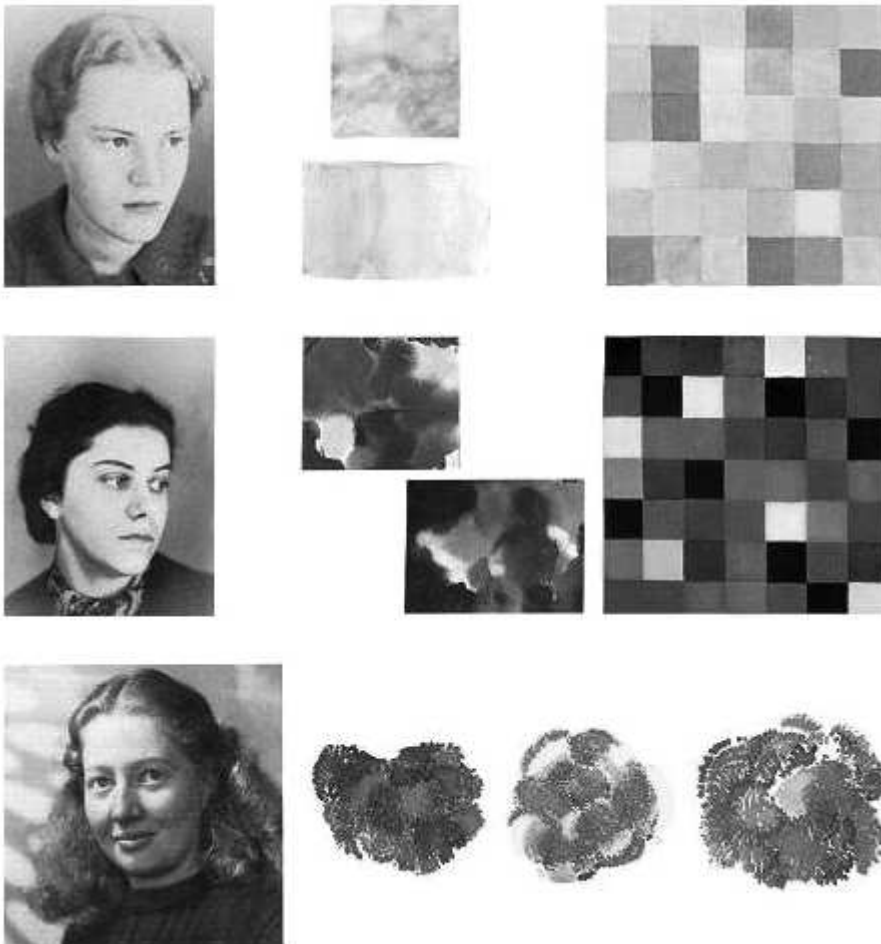
In beide voorbeelden, Salvador Dali en Bart van der Leck, zien we overeenkomsten tussen het uiterlijk van de schilder en zijn werk.

Johannes Itten

Van 1919 tot 1922 was Johannes Itten leraar aan het Bauhaus,

opgericht door Walter Gropius in 1919. Het Bauhaus leidde de studenten zowel theoretisch als praktisch op. Het programma was een synthese van plastische kunsten, ambachtelijke techniek en industrie.

Vanaf 1925 gaf Johannes Itten les aan zijn eigen Johannes Ittenschule in Berlijn.

Kleurakkoorden van een drietal leerlingen

Itten beschrijft in zijn boek *“The Art of Color”* (4) hoe heel verschillende mensen, naar aard en uiterlijk, de bij hun persoonlijkheid passende vorm- en kleur-composities maakten. Deze 'subjectieve' vorm- en kleuruitspraken kun je opvatten als een soort 'handschrift'.

In zijn schilderklas, in 1928, liet hij harmonische kleurakkoorden

schilderen. Daaruit bleek, dat de kleurakkoorden voor elke leerling anders waren. Alle bladen waren onderling zeer uiteenlopend. Men stelde vast, dat ieder een andere voorstelling had van harmonische kleurakkoorden.

Itten toont in zijn boek verschillende werkstukken van zijn leerlingen, en plaatste daar een portretfoto bij, zie de afbeelding hiernaast. Er zijn onderling grote verschillen aan te wijzen, maar er zijn ook grote overeenkomsten met het uiterlijk van elke leerling.

Kosmo-biologische "vormkrachten"

Bovenstaande voorbeelden van Leonardo da Vinci, Johannes Itten, Salvador Dali en Bart Van der Leck laten overduidelijk zien dat de mens beschikt over een specifieke "vormkracht", die zichtbaar wordt in de loop van zijn leven, mogelijk als kunstuiting of andere vorm van creativiteit.

Deze "vormkrachten" komen in het onderzoek overeen met planeetkwaliteiten. Ze zijn te herleiden naar planeet conjuncties in de prenatale ontwikkeling van een mens, en soms ook zichtbaar in de geboortehoroscoop en in de daaropvolgende progressies.

(1) "Trattato della Pittura" - Leonardo da Vinci - samengesteld door Francesco Melzi, in 1542

(2) "Het leven van Leonardo da Vinci" - Dimitri Merejkowski - Uitgeverij De Haan - Zeist - 1960

(3) "De hoed van Cézanne. Memori inutile. Onbruikbare herinneringen van een Amsterdams schilder". - Nicolaas Wijnberg - Uitgeverij Van Spijk, Venlo - Antwerpen - 1997

(4) "The Art of Color" - Johannes Itten - Uitgeverij Van Nostrand Reinhold, New York – 1973

3 Mensbeeld

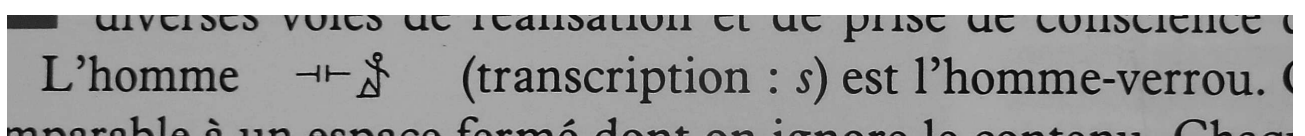
Het beeld dat de mens van zichzelf heeft veranderd mee met de tijd. Als je naar onze huidige tijd kijkt in het Westen, dan zien we ons zelf als een fysiek lichaam, dat bepaald wordt door ons DNA, en dat geregeerd wordt door het BREIN. Dat is best wel, hoe ingenieus men alles ook heeft weten te onderzoeken, een beperkte visie op wat de mens in wezen is.

Er is meer dan het fysieke bestaan dat we ons denken. Ik wil hieronder een aantal andere visies laten horen en zien.

Het Oude Egypte

Sinds we in staat zijn om de Egyptische hiërogliefen te lezen, kunnen we veel van het gedachtegoed van de oude Egyptenaren ook begrijpen. Jean François Champollion was de eerste taalkundige die dit schrift definitief heeft kunnen ontcijferen. Er blijken in het oude beeldschrift van de Egyptenaren verschillende aanduidingen voor het begrip MENS te bestaan.

Zo benoemde de Franse Egyptoloog Christian Jacq 9 verschillende begrippen voor MENS, in zijn boek “Sur les Pas de Champollion, l’Egypte des hieroglyphes”. (1)

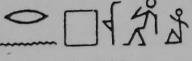

Een van de eerste die hij noemt is “l’homme-verrou”, de “vergrendelde mens”, een mens die “op slot” zit, zichzelf niet kent, zich van niets bewust is, zichzelf niet kan doorzien, een mens die onwetend is.

Ieder mens is een “universum”, toegerust met een aantal kwaliteiten en mogelijkheden. Om met Paracelsus te spreken: elk mens heeft een “astrum in corpore”, heeft een “sterrenwereld” in zich. Om daarin door te dringen moet je je eerst ontdoen van je “grendels”.

xtermination d'une partie de l'humanité, condamnée aux larmes et à
L'homme (transcription *t3y*) est celui qui s'envole,
it capter et créer. Le mot est formé de plusieurs hiéroglyphes : celui du je

Een tweede typering is "l'homme celui qui s'envole", vrij vertaald, de mens die uitvliegt. Het gaat om de mens in zijn kindertijd, in de groei van zijn leven.

ne attitude passive.
L'homme (transcription *rnp*) est l'homme jeune. Le mot
bouche ouverte, de la ligne horizontale ondulée représentant l'énergie, du cu

Het derde type is de "jonge mens", die werd onderricht in spirituele onderwerpen. Het woord "l'homme jeune" kwam overeen met het woord voor "l'année", het jaar. De opvoeding bestond onder andere uit het deel nemen aan het "fête de la grande et de la petite année". Het "la grande année" was de onveranderlijke cyclus van de kosmos, in relatie tot de seizoenen.

En het "la petite année" hield in dat men "zijn eigen bestemming moest volgen", "... vivre sa propre destinée."

Christian Jacq noemde vervolgens nog 6 verschillende namen voor Mens, die ik hier niet zal bespreken.

Het Egyptisch mensbeeld

In de Egyptisch cultuur had men een mensbeeld dat bestond uit meerdere wezensdelen.

De ACH of AKH was het meest belangrijke deel. Het betekent letterlijk "verlichte geest". Het is dat deel van je persoonlijkheid dat na het overlijden blijft voortbestaan en dat zich opnieuw zal incarneren. De AKH kan zich losmaken van je fysieke lichaam tijdens de slaap, en gaat samen met het BA (zie hieronder) op reis gedurende de nacht, en kan daar ervaringen en krachten opdoen, en ook dromen beleven, die je bij het wakker worden op ideeën kunnen brengen. De inhouden van dromen kunnen zowel terug in de tijd liggen, tot in vorige levens, maar ook in de toekomst. Het kan